

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Οι **Κάτω Χώρες** (Ολλανδικά: **Nederland**) ή **Ολλανδία** είναι το ευρωπαϊκό μέρος του Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Ολλανδικά: **Koninkrijk der Nederlanden**), και είναι Κοινοβουλευτική Δημοκρατία με συνταγματικό μονάρχη. Στο βασίλειο ανήκουν και η Αρούμπα και οι Ολλανδικές Αντίλλες. Λέγεται συχνότερα **Ολλανδία**, αν και αυτό το όνομα αναφέρεται συγκεκριμένα σε δύο μόνο από τις δώδεκα επαρχίες της, τη Βόρεια Ολλανδία (Ολλανδικά: *Noord Holland*) και τη Νότια Ολλανδία (Ολλανδικά: *Zuid Holland*). Η χώρα βρίσκεται στην βορειοδυτική Ευρώπη και περιβάλλεται από τη Βόρεια Θάλασσα, το Βέλγιο και την Γερμανία. Περίπου το 1/4 της χώρας βρίσκεται κάτω από την στάθμη της θάλασσας. Έτσι, 3.000 χιλιόμετρα φραγμάτων προστατεύουν τη χώρα.

*Ονομασία

Προήλθε από τη λέξη «Αντίλλες», από ένα μυθικό έδαφος ή από ένα νησί (Antillia), που βρίσκεται δυτικά της Ευρώπης ή είναι ένας συνδυασμός δυο πορτογαλικών λέξεων (που ενδεχομένως σημαίνουν <απέναντι από > συγκεκριμένα <στην αντίθετη πλευρά του κόσμου>.

*Ιστορία

Η ευρύτερη περιοχή της σημερινής Ολλανδίας, μαζί με το σημερινό Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και όμορα εδάφη, αναφέρεται ως μέρος των Δεκαεπτά Επαρχιών των Κάτω Χωρών, κατά τη βασιλεία του Καρόλου του Ε', Άγιου Ρωμαίου Αυτοκράτορα και βασιλιά της Ισπανίας κατά τον 16ο αιώνα. Το 1568 είναι η αρχή του ογδονταετούς πολέμου μεταξύ των επαρχιών αυτών και της Ισπανίας για τα κυριαρχικά δικαιώματα σε αυτές. Το 1579, το βόρειο τμήμα των δεκαεπτά επαρχιών σχημάτισε την Ένωση της Ουτρέχτης, η οποία ουσιαστικά αποτέλεσε μία συμφωνία αλληλοϋποστήριξης μεταξύ τους στην άμυνα απέναντι στον ισπανικό στρατό. Η Ένωση της Ουτρέχτης αναφέρεται και ως το πρώτο ιστορικό σημείο εμφάνισης των Κάτω Χωρών ως ξεχωριστή θεσμική οντότητα. Το 1581 οι βόρειες επαρχίες υιοθέτησαν τη Δήλωση της Άρνησης, με την οποία διακήρυξαν την ανεξαρτησία τους και αποκήρυξαν τον Φίλιππο τον Β' της Ισπανίας. Ο αγώνας των Ολλανδών ενάντια στους Ισπανούς επηρέασε τη βασίλισσα Ελισάβετ η Α' της Αγγλίας, η οποία το 1585 υπέγραψε συνθήκη μαζί τους με την υπόσχεση αποστολής στρατού για την υποστήριξή τους στον πόλεμο για την ανεξαρτησία τους. Το Δεκέμβριο του ίδιου έτους, σχεδόν 7.500 στρατιώτες έφτασαν στην Ολλανδία από την Αγγλία κάτω από τις διαταγές του Ρόμπερτ Ντάντλεϊ, πρώτου κόμη του Λάιτσεστερ. Ο αγγλικός στρατός όμως αναλώθηκε σε ανώφελες εκστρατείες στην ευρύτερη περιοχή, χωρίς να έχει κάποιο ουσιαστικό αντίκτυπο στην ολλανδική εξέγερση. Ο Ντάντλεϊ επέστρεψε το 1586 στην Ολλανδία με στρατό, αλλά ούτε και τότε

συνεισέφερε σε κάποιο σημαντικό αποτέλεσμα. Ο Φίλιππος ο Β΄ της Ισπανίας, γιος του Καρόλου του Ε΄, δεν ήταν διατεθειμένος να παραδώσει τις Κάτω Χώρες και ο πόλεμος συνεχίστηκε μέχρι και το 1648, όταν ο βασιλιάς Φίλιππος ο Δ΄ τελικά αναγνώρισε την ανεξαρτησία των επτά βορειοδυτικών επαρχιών της περιοχής με τη συνθήκη ειρήνης του Μίνστερ. Τμήματα των νότιων επαρχιών παρέμειναν στην κατοχή των Ολλανδών και έτσι αποτέλεσαν και αυτά μέρος του νέου ανεξάρτητου κράτους.

Η Ολλανδική Δημοκρατία: 1581–1795

Μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας τους οι επαρχίες Ολλανδία, Ζέελαντ, Χρόνινχεν, Φρίσλαντ, Ουτρέχτη, Οβεράισελ και Χέλρε σχημάτισαν μία συνομοσπονδία γνωστή ως η Δημοκρατία των Επτά Ενωμένων Κάτω Χωρών. Όλες οι επαρχίες παρέμειναν αυτόνομες και είχαν τη δική τους κυβέρνηση, την πολιτεία της επαρχίας, όπως έμεινε γνωστή. Η κυβέρνηση της συνομοσπονδίας και οι ύπατοι κυβερνήτες των επαρχιών είχαν έδρα τη Χάγη, ενώ αποτελούνταν από αντιπροσώπους των μελών της συνομοσπονδίας. Η αραιοκατοικημένη περιοχή Ντρέντε ήταν μέρος της δημοκρατίας, αν και δεν θεωρούταν επαρχία. Η Ντρέντε είχε τους δικούς τους αξιωματούχους, αλλά ο κυβερνήτης της διορίζονταν από τους ύπατους κυβερνήτες. Παράλληλα, η δημοκρατία κατείχε και ορισμένες περιοχές εκτός των παραδοσιακών συνόρων των επαρχιών, γνωστές ως Γενικές Εκτάσεις, οι οποίες διοικούταν απευθείας από τους ύπατους κυβερνήτες, χωρίς δικούς τους αντιπροσώπους ή εξουσία. Η πλειοψηφία των περιοχών αυτών είχε καταληφθεί από τους Ολλανδούς κατά τη διάρκεια του ογδονταετούς πολέμου και κυρίως κατοικούταν από καθολικούς. Οι περιοχές αυτές αποτελούσαν μια ουδέτερη ζώνη ανάμεσα στη δημοκρατία και τις νότιες Κάτω Χώρες.

Η ολλανδική αυτοκρατορία αναπτύχθηκε και σταδιακά εξελίχθηκε σε μια από τις μεγαλύτερες ναυτικές και οικονομικές δυνάμεις του 17ου αιώνα. Στην ονομαζόμενη ολλανδική Χρυσή Εποχή ιδρύθηκαν αποικίες και εμπορικοί σταθμοί σε όλο τον κόσμο. Η εγκατάσταση των Ολλανδών στη βόρεια Αμερική ξεκίνησε με την ίδρυση του οικισμού Νέο Άμστερνταμ στο νότιο άκρο του Μανχάταν το 1614. Οι Ολλανδοί ίδρυσαν την Αποικία του Ακρωτηρίου στη Νότια Αφρική το 1652. Μέχρι το 1650 ο ολλανδικός στόλος αριθμούσε 16.000 εμπορικά πλοία, ενώ παράλληλα ο πληθυσμός αυξήθηκε σε περίπου 2 εκατομμύρια από 1.5 μέσα στον 17ο αιώνα.

Πολλοί ιστορικοί και οικονομολόγοι θεωρούν την Ολλανδία ως την πρώτη καπιταλιστική χώρα στην παγκόσμια ιστορία. Στην πρώιμη σύγχρονη Ευρώπη, η Ολλανδία είχε την πιο πλούσια εμπορική πόλη, το Άμστερνταμ, και το πρώτο πλήρως λειτουργικό χρηματιστήριο. Η εφευρετικότητα των εμπόρων οδήγησε στη θεσμοθέτηση κεφαλαίου ασφάλισης και σύνταξης, καθώς και σε λιγότερο ευχάριστα φαινόμενα, όπως στο φαύλο οικονομικό κύκλο, την πρώτη παγκόσμια πληθωριστική φούσκα, τη μανία της τουλίπας μεταξύ 1636 και 1637, και στον πρώτο παγκόσμιο τυχodiώκτη του χρηματιστηρίου, ο οποίος κατέβαζε τις τιμές των μετοχών πουλώνοντας για να τις αγοράσει ξανά με χαμηλότερη τιμή. Η δημοκρατία κατέπεσε σε γενική παρακμή στα τέλη του 18ου αιώνα με τον έντονο οικονομικό ανταγωνισμό από την Αγγλία και συνεχείς εσωτερικές προστριβές ανάμεσα στις δύο κύριες πολιτικές ομάδες της χώρας, τους ρεπουμπλικάνους και τους βασιλικούς.

Τον 17ο αιώνα συνεχίστηκαν οι διαμάχες με την Αγγλία για ανταγωνιστικές αποικίες και εμπορικούς σταθμούς σε όλο τον κόσμο. Οι Ολλανδοί είχαν ιδρύσει αποικίες φυτειών κατά μήκος των ακτών και των ποταμών της Γουιάνας στη νότια Αμερική, παράλληλα με τους Άγγλους. Μετά από συνεχόμενες διαμάχες, οι δύο χώρες κατέληξαν σε συμφωνία αποχώρησης των Άγγλων και παραχώρησης των εκτάσεων τους στους Ολλανδούς, με τη συνθήκη της Μπρέντα. Η συμφωνία προέβλεπε την ανταλλαγή των εκτάσεων με την αποικία των Ολλανδών στη βόρεια Αμερική, το Νέο Άμστερνταμ, έναν μικρό εμπορικό σταθμό, ο οποίος μετέπειτα εξελίχθηκε στη σημερινή Νέα Υόρκη.

Η Γαλλική κυριαρχία: 1795–1815

Στις 19 Ιανουαρίου του 1795, μία ημέρα μετά τη διαφυγή του κυβερνήτη Γουλιέλμου του Ε' του Οράνιε στην Αγγλία, ανακηρύχθηκε η Δημοκρατία της Μπατάβια με στόχο την ένωση των Κάτω Χωρών σε ένα ενιαίο κράτος. Από το 1795 ως και το 1806 με το καθεστώς αυτό η Ολλανδία απέκτησε μία κρατική δομή παρόμοια με αυτή της τότε νεοσύστατης Γαλλικής Δημοκρατίας.

Με την άνοδο του Ναπολέοντα στην εξουσία της Γαλλίας, στις Κάτω Χώρες καθιερώθηκε το Βασίλειο της Ολλανδίας από το 1806 μέχρι το 1810, υποτελές στη Γαλλία με βασιλιά τον αδελφό του Ναπολέοντα, Λουδοβίκο Βοναπάρτη, με πλήρες έλεγχο των εξουσιών από τους Γάλλους. Για την ονομασία του βασιλείου αυτού χρησιμοποιήθηκε το όνομα της κύριας επαρχίας, της Ολλανδίας, το οποίο και καθιερώθηκε από τότε και στο εξής ως ταυτόσημο των Κάτω Χωρών. Το Βασίλειο της Ολλανδίας κάλυπτε την έκταση της σημερινής χώρας εκτός από την επαρχία του Λίμπουρχ και τμήματα της επαρχίας Ζέελαντ, τα οποία άνηκαν στη Γαλλία. Το 1807 προστέθηκαν στο βασίλειο η ανατολική Φριζία, πρότερη κτήση της Πρωσίας, και η περιοχή του Γιέβερ. Το 1809 όμως, μετά από μία αποτυχημένη Βρετανική εισβολή, η Ολλανδία υποχρεώθηκε να παραχωρήσει όλα τα εδάφη της νότια του Ρήνου στη Γαλλία.

Ο βασιλιάς Λουδοβίκος δεν ικανοποίησε τις προσδοκίες του Ναπολέοντα, καθώς υποστήριζε τα τοπικά συμφέροντα περισσότερο από τα γαλλικά, και υποχρεώθηκε σε παραίτηση το 1810. Τον διαδέχθηκε ο πεντάχρονος γιος του, Ναπολέοντας Λουδοβίκος Βοναπάρτης, ο οποίος βασιλεύσε ως Λουδοβίκος Β' για δέκα μόλις ημέρες, αφού ο Ναπολέοντας δεν αναγνώρισε την εξουσία του στο θρόνο και κατέλαβε άμεσα την Ολλανδία, καταλύοντας το βασίλειο. Έτσι, οι Κάτω Χώρες έγιναν τμήμα της Γαλλικής Αυτοκρατορίας, στην οποία και παρέμειναν ως και το 1813, όταν, μετά την ήττα του στη μάχη της Λειψίας, ο Ναπολέοντας υποχρεώθηκε να αποσύρει τα στρατεύματά του από τη χώρα.

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Ο Γουλιέλμος ο Α' των Κάτω Χωρών, γιος του τελευταίου κυβερνήτη Γουλιέλμου του Ε' των Οράνιε, επέστρεψε στην Ολλανδία το 1813 και ανακηρύχθηκε ισόβιος πρίγκιπας των Κάτω Χωρών, ενώ το 1815 ο τίτλος του εξελίχθηκε σε Βασιλιάς των Κάτω Χωρών.

Το Κογκρέσο της Βιέννης το 1815 εγκαθίδρυσε το Ενωμένο Βασίλειο των Κάτω Χωρών με την επέκταση της επικράτειάς του στο Βέλγιο, ώστε να δημιουργήσει μία ισχυρή

κρατική οντότητα στα βόρεια σύνορα της Γαλλίας. Παράλληλα, ο Γουλιέλμος έγινε κληρονόμος του τίτλου του Μεγάλου Δούκα του Λουξεμβούργου. Έτσι, το Λουξεμβούργο παραχωρήθηκε στον Γουλιέλμο ως προσωπική ιδιοκτησία σε ανταλλαγή με τις κτήσεις του στη Γερμανία, δηλαδή στο Νασάου-Ντίλενμπουργκ, το Ζίγκεν, το Χανταμάρ και το Ντιζ.

Το 1830 το Βέλγιο επαναστάτησε και τελικά κέρδισε την ανεξαρτησία του, ενώ η προσωπική ένωση μεταξύ του Λουξεμβούργου και των Κάτω Χωρών καταλύθηκε το 1890, όταν ο βασιλιάς Γουλιέλμος ο Γ' των Κάτω Χωρών πέθανε χωρίς να αφήσει πίσω του αρσενικούς κληρονόμους. Οι νόμοι της διαδοχής απαγόρευαν στην κόρη του Βασίλισσα Βιλεμίννα να πάρει τον τίτλο της Μεγάλης Δούκισσας, με συνέπεια ο θρόνος του Λουξεμβούργου να μεταφερθεί από τον οίκο Οράνιε-Νασάου στον οίκο Νασάου-Βάλμπουργκ, θυγατρικό του οίκου του Νασάου.

Η μεγαλύτερη ολλανδική αποικία εκείνη την περίοδο στο εξωτερικό ήταν η Αποικία του Ακρωτηρίου, η οποία είχε ιδρυθεί από τον Γιαν βαν Ρίμπεκ για λογαριασμό της Ολλανδικής Εταιρίας των Ανατολικών Ινδιών το 1652 στην Πόλη του Ακρωτηρίου. Ο Πρίγκηπας του Οράνιε συναίνεσε στην κατάληψη και έλεγχο της αποικίας από τους Βρετανούς το 1788. Η Ολλανδία είχε και άλλες αποικίες, αλλά το Ακρωτήριο ήταν η πολυπληθέστερη, με τις Ολλανδικές Ανατολικές Ινδίες (σημερινή Ινδονησία) και το Σουρινάμ να ακολουθούν. Αυτές οι αποικίες αρχικά διοικούνταν από την Εταιρία των Ανατολικών Ινδιών και αντίστοιχα την Ολλανδική Εταιρία των Δυτικών Ινδιών, οι οποίες ήταν συλλογικές ιδιωτικές επιχειρήσεις. Τρεις αιώνες αργότερα οι εταιρίες αυτές είχαν οικονομικά προβλήματα και οι περιοχές που διοικούσαν πέρασαν στον έλεγχο της Ολλανδικής κυβέρνησης το 1815 και το 1791 αντίστοιχα. Τότε μόνο έγιναν και τυπικά επίσημα αποικίες.

Κατά την περίοδο της αποικιοκρατίας, η Ολλανδία εμπλεκόταν ιδιαίτερα στο εμπόριο σκλάβων. Οι ολλανδοί άποικοι και ιδιοκτήτες φυτειών βασιζόνταν στους αφρικανούς σκλάβους για τις καλλιέργειες καφέ, κακάο, ζαχαροκάλαμου και βαμβακιού κατά μήκος των διαφόρων ποταμών. Η μεταχείριση των σκλάβων ήταν ιδιαίτερα άσχημη και αρκετοί δραπετεύουν. Η δουλεία καταργήθηκε από την Ολλανδία στο Σουρινάμ το 1863, αλλά το σύνολο των σκλάβων δεν απελευθερώθηκε παρά μόνο μέχρι το 1873 μετά από μία υποχρεωτική δεκαετή περίοδο μετάβασης, κατά την οποία δούλευαν στις φυτείες για τον ελάχιστο μισθό και χωρίς βασανιστήρια. Με την επίσημη απελευθέρωση οι περισσότεροι έφυγαν από τις φυτείες και προτίμησαν να εγκατασταθούν στην κύρια πόλη του Σουρινάμ, το Παραμαρίμπο.

Κατά το 19ο αιώνα η Ολλανδία εκβιομηχανίστηκε σχετικά αργά σε σύγκριση με τις γειτονικές της χώρες, κυρίως λόγω της μεγάλης πολυπλοκότητας του εκσυγχρονισμού των υποδομών της, οι οποίες κύρια αποτελούνται από υδάτινες οδούς, αλλά και λόγω του σημαντικού ρόλου της αιολικής ενέργειας στη βιομηχανία της χώρας.

Αν και η Ολλανδία παρέμεινε ουδέτερη κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, αναμείχθηκε ιδιαίτερα σε αυτόν. Ο κόμης Σλίφεν αρχικά είχε σχεδιάσει να καταλάβει την Ολλανδία κατά την προέλασή του στη Γαλλία. Το σχέδιο αυτό άλλαξε από τον Χέλμουτ φον Μόλτκε τον νεότερο, ώστε να διατηρηθεί η ολλανδική ουδετερότητα. Αργότερα, αυτή η ουδετερότητα αποδείχθηκε κρίσιμη για την επιβίωση της Γερμανίας μέχρι το εμπόλεμο

που ολοκληρώθηκε με την εισδοχή των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας το 1916, και την αδυναμία εισαγωγών από την Ολλανδία στα γερμανικά εδάφη. Παρόλ' αυτά, οι Ολλανδοί παρέμειναν ουδέτεροι χρησιμοποιώντας τη διπλωματία τους και την ικανότητά τους στο εμπόριο.

B' Παγκόσμιος Πόλεμος

Η Ολλανδία επιθυμούσε να παραμείνει ουδέτερη κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όπως και στο παρελθόν, αλλά τα σχέδια των στρατών του Βελγίου, της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας ήταν διαφορετικά. Χωρίς ενδοιασμούς, η ναζιστική Γερμανία εισέβαλε στην Ολλανδία στις 10 Μαΐου του 1940 ως μέρος της εκστρατείας κατά των Συμμάχων

***Γεωγραφία**

Η μισή χώρα βρίσκεται λιγότερο από ένα μέτρο πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, ενώ το 1/4 κάτω από το επίπεδο της θάλασσας. Το ψηλότερο σημείο της χώρας είναι το Φάαλσερμπερχ (*Vaalserberg*) στα νότια της χώρας, στα σύνορα με το Βέλγιο και την Γερμανία και έχει υψόμετρο μόλις 321 μέτρα. Το χαμηλότερο σημείο της χώρας βρίσκεται στο δήμο Νιουερκερκ aan ντερ Άισελ (Ολλανδικά: *Nieuwerkerk aan den IJssel*) και βρίσκεται 6,76 μέτρα *κάτω* από την επιφάνεια της θάλασσας. Το τοπίο είναι γενικά πιο λοφώδες στα ανατολικά και νότια της χώρας.

Πολλά τμήματα της Ολλανδίας, όπως ολόκληρη η επαρχία Φλέβολαντ (Ολλανδικά: Flevoland) δεν ήταν πάντα στεριά αλλά θάλασσα που οι Ολλανδοί διεκδίκησαν. Τα μέρη που διεκδικήθηκαν από τη θάλασσα ονομάζονται Πόλντερ. Το 18,4% της συνολικής έκτασης της Ολλανδίας είναι υδάτινες επιφάνειες. Η λίμνη Άισελμεερ (*IJsselmeer*) χωρίζεται από την θάλασσα με ένα μεγάλο φράγμα μήκους 29 χιλιομέτρων, το οποίο χτίστηκε το 1932. Οι σημαντικότεροι ποταμοί της χώρας είναι ο Ρήνος, ο Μάας και ο Σχέλντε. Η Ολλανδία είναι, επί της ουσίας, το δέλτα που δημιουργούν αυτά τα τρία ευρωπαϊκά ποτάμια. Εκτός από τη γεωγραφική τους σημασία, αυτά τα ποτάμια χωρίζουν τη χώρα -σε γενικές γραμμές- πολιτιστικά και θρησκευτικά σε βόρεια και νότια.

Το κλίμα είναι ωκεάνιο με δυτικούς ανέμους ως επί το πλείστον. Οι βροχές είναι άφθονες όλο τον χρόνο, ενώ οι θερμοκρασίες είναι ήπιες τον χειμώνα και δροσερές το καλοκαίρι.

***Κλίμα**

Month	Mean Temperature °C		Mean Total Precipitation (mm)	Mean Number of Precipitation Days
	Daily Minimum	Daily Maximum		
Jan	0.5	5.4	62.1	17
Feb	0.2	6.0	43.4	13
Mar	2.4	9.2	58.9	17
Apr	4.0	12.4	41.0	14
May	7.8	17.1	48.3	14
Jun	10.4	19.2	67.5	14

Jul	12.5	21.4	65.8	13
Aug	12.3	21.8	61.4	13
Sep	10.2	18.4	82.1	16
Oct	7.0	14.1	85.1	17
Nov	3.9	9.2	89.0	19
Dec	1.9	6.5	74.9	18

*Γλώσσες

Η επίσημη γλώσσα είναι τα Ολλανδικά. Στην επαρχία Φρίσλαντ (Ολλανδικά: *Friesland*), ως επίσημη γλώσσα αναγνωρίζεται και η Φριζική, μία γλώσσα που συνδέεται έντονα με τα Ολλανδικά αλλά και τα Αγγλικά.

*Θρησκείες

Η Ολλανδία, από παλιά χριστιανική χώρα, είναι σήμερα μία από τις πλέον αγνωστικιστικές χώρες. Περίπου το 40% των κατοίκων της δεν αυτοπροσδιορίζεται ως ακόλουθος καμίας θρησκείας. Υπάρχουν έτσι πολλοί άθεοι. Το υπόλοιπο 60% του πληθυσμού χωρίζεται περίπου ως εξής:

- στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία (5 εκατομμύρια μέλη, 31%)
- στην Προτεσταντική Εκκλησία της Ολλανδίας (2,5 εκατομμύρια μέλη, 21%)
- στις διάφορες μικρές αναμορφωμένες Εκκλησίες (συνολικά περίπου 700.000 μέλη)
- στο Ισλάμ (εκτιμ. 900.000 μέλη, 6,1%)
- στον Ινδουισμό (εκτιμ. 100.000 μέλη, 1,5%)
- στο Βουδισμό (εκτιμ. 80.000 μέλη)
- στον Ιουδαϊσμό (εκτιμ. 40.000 μέλη).

Οι καθολικοί βρίσκονται κυρίως στο νότιο τμήμα της χώρας, ενώ οι προτεστάντες στο βόρειο.

*Διακυβέρνηση

Από το τέλος της Γαλλικής Κατοχής το 1815, η Ολλανδία αποτελεί Βασιλευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία με τον βασιλικό οίκο Οράγγης-Νάσσαου στην εξουσία.

Αρχηγός κράτους

Αρχηγός κράτους από το 1980 είναι η βασίλισσα Βεατρίκη. Ο γιος της Γουλιέλμος-Αλέξανδρος είναι ο διάδοχος του θρόνου. Μαζί με την γυναίκα του Μαξιμά έχουν 3 κόρες. Σύμφωνα με το Σύνταγμα, η Βεατρίκη είναι μέλος της Κυβέρνησης.

Κοινοβούλιο

Το Ολλανδικό Κοινοβούλιο αποτελείται από 2 σώματα. Η εκλογή των 150 μελών του δεύτερου σώματος γίνεται κάθε 4 χρόνια. Αυτό το σώμα είναι ουσιαστικά το Κοινοβούλιο, η εκπροσώπηση του λαού στην κυβέρνηση. Το πρώτο σώμα, που ονομάζεται γερουσία, αποτελείται από 75 αντιπροσώπους όλων των κοινοβουλίων των επαρχιών, οι οποίοι εκλέγονται επίσης κάθε 4 χρόνια. Η δουλειά του πρώτου σώματος είναι να παρακολουθεί και να αξιολογεί τους νόμους τους οποίους έχει επεξεργαστεί το δεύτερο σώμα. Εκλογές για το δεύτερο σώμα (*Tweede kamer*) έγιναν στις 22 Νοεμβρίου 2006.

Εκλογές

Δικαίωμα ψήφου έχουν οι πολίτες που είναι ηλικίας 18 ετών και άνω.

Κοινωνική πολιτική

Τις τελευταίες δεκαετίες η Ολλανδία επικρίθηκε αρκετά για την πολύ ελεύθερη κοινωνική πολιτική που διατηρεί. Υπάρχει πολύ χαλαρή νομική ρύθμιση για τα ναρκωτικά, την πορνεία (όπου θεωρείται ένα είδος επαγγέλματος και οι ιερόδουλες είναι ασφαλισμένες κοινωνικά) και τον γάμο ομοφυλοφίλων, όπου η Ολλανδία ήταν η πρώτη χώρα στον κόσμο όπου έγινε νόμιμος ο γάμος ομοφυλοφίλων. Επίσης είναι δύσκολη η συμβίωση των μουσουλμάνων με τον υπόλοιπο ολλανδικό πληθυσμό ειδικά μετά τη δολοφονία, το 2004, του σκηνοθέτη Τέο Βαν Γκογκ, που ασκούσε κριτική στο Ισλάμ, από έναν νεαρό Μουσουλμάνο

Επαρχίες

Η Ολλανδία είναι ένα ενιαίο κράτος με 12 επαρχίες. Σε όλη την ιστορία της χώρας υπήρχαν διοικητικές διαιρέσεις, ως επαρχίες, με τις παλαιότερες να υπάρχουν από το 1579, ενώ η νεότερη είναι το Φλέβολαντ που αναγνωρίστηκε το 1986 ως επαρχία, η οποία δημιουργήθηκε με επέκταση στη θάλασσα (*IJsselmeer*) κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα.

***Οικονομία**

Η Ολλανδία διαθέτει ένα καλά οργανωμένο οικονομικό σύστημα. Κυρίαρχη είναι η βιομηχανία τροφίμων, η χημική βιομηχανία και η κατασκευή ηλεκτρικών ειδών. Η σύγχρονη γεωργία είναι επίσης πολύ παραγωγική. Εκτός από δημητριακά, λαχανικά και φρούτα, η ανθοκομία παίζει μεγάλο ρόλο στην οικονομία. Ιδιαίτερα η καλλιέργεια τουλιπών είναι ευρέως διαδεδομένη. Η κτηνοτροφία και κυρίως η γαλακτοκομία χαρίζουν στη χώρα το καλό όνομα για τα περίφημα ολλανδικά τυριά και κασέρια. Παρόλο που η ολλανδική γεωργία απασχολεί μόνο το 4% του συνολικού πληθυσμού, παίζει μεγάλο ρόλο στις εξαγωγές. Η Ολλανδία είναι μετά τις ΗΠΑ και τη Γαλλία ο τρίτος μεγαλύτερος παγκοσμίως εξαγωγέας γεωργικών προϊόντων.

Φυσικές πηγές

Η Ολλανδία διαθέτει πηγές με φυσικό αέριο, ιδιαίτερα στην Βόρεια Θάλασσα, οι οποίες επαρκούν για να καλύψουν ένα μέρος από τις ενεργειακές ανάγκες της χώρας. Στην παγκόσμια κλίμακα, η Ολλανδία βρίσκεται 5η στην παραγωγή φυσικού αερίου. Επιπλέον, στα σύνορα με την Γερμανία βρίσκονται μικρές πετρελαιοπηγές. Εκτός από την κοιριά, η Ολλανδία δεν διαθέτει άλλες φυσικές πηγές ή ορυκτά.

Πρωτεύουσα (και μεγαλύτερη πόλη) <ul style="list-style-type: none">• <u>Συντεταγμένες</u>	Άμστερνταμ ¹ <u>52°21'N 04°52'E</u>
Επίσημες γλώσσες	Ολλανδικά
Πολίτευμα	Βασιλευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία
Ανεξαρτησία <ul style="list-style-type: none">• Κηρύχθηκε• Αναγνωρίστηκε Ισχύον <u>Σύνταγμα</u>	Ογδοηκονταετής Πόλεμος (από την <u>Ισπανία</u>) 26 Ιουλίου 1581 30 Ιανουαρίου 1648 1815 (αναθεωρήθηκε πολλές φορές, με τελευταία το 2002)
Έκταση <ul style="list-style-type: none">• Σύνολο• % <u>Νερό</u>• <u>Σύνορα</u> <u>Ακτογραμμή</u>	41.543 <u>km²</u> (134η) 18,41 1.027 χμ. 451 χμ.
Πληθυσμός <ul style="list-style-type: none">• Εκτίμηση 2009• Απογραφή 2003• <u>Πυκνότητα</u>	16.481.139 ^[1] (61η) 16.357.992 ^[2] 397 κατ./ <u>km²</u> (24η)
Α.Ε.Π. (PPP) <ul style="list-style-type: none">• Ολικό (2009)• Κατά κεφαλή	659,344 δισ. \$ ^[3] (21η) 39.278 \$ ^[3] (10η)
Α.Ε.Π. (Ονομαστικό) <ul style="list-style-type: none">• Ολικό (2009)• Κατά κεφαλή	789,675 δισ. \$ ^[3] (16η) 47.042 \$ ^[3] (7η)
ΔΑΑ (2007)	 0,964 (6η) – πολύ υψηλός
Νόμισμα	Ευρώ ² (€ EUR)
Ζώνη ώρας <ul style="list-style-type: none">• <u>Θερινή ώρα</u>	CET (UTC +1) (UTC +2)
Internet TLD	.nl και .eu ως μέλος της ΕΕ
Κωδικός κλήσης	+31

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
Πυκνότητα πληθυσμού 481 ανα τετ. Χλμ.	Εξαγωγές 137,587,000 \$	Μορφωτικός δείκτης (1995) 99%
Προσδόκιμο Ζωής (1995- 2000) 78 χρόνια	Εισαγωγές 123,171,000 \$	Ποσοστό εγγραφών στα εκπαιδευτικά ιδρύματα
Ποσοστό γεννήσεων (1995- 2000) 11,9 %	Ισοζύγιο πληρωμών 16,191,000 \$	Πρωτοβάθμια εκπαίδευση 97%
Ποσοστό θανάτων (1995- 2000) 8,8 %		Δευτεροβάθμια εκπαίδευση 123 %
Παιδική θνησιμότητα (1995-2000) 7 %		Τριτοβάθμια εκπαίδευση 38,6

*Μεταφορές

Η οδήγηση γίνεται στα δεξιά.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ· ΚΛΕΙΔΙΑ
10ς αι. π.Χ. Οι Ρωμαίοι κατακτούν την Ολλανδία.
50ς αι, μ.Χ Τέλος της ρωμαϊκής κατοχής.
870 Η Ολλανδία γίνεται τμήμα του δουκάτου της Βουργουνδίας.
1516 Η Ισπανία παίρνει τον έλεγχο της χώρας.
1581 Η Ολλανδία ανακηρύσσει την ανεξαρτησία της.
1600 Η Ολλανδία γίνεται η πρώτη θαλάσσια δύναμη παγκοσμίως.
1648 Η Ισπανία αναγνωρίζει την ανεξαρτησία της Ολλανδίας.
1795-1813 Η Γαλλία ελέγχει την Ολλανδία Η Αγγλία παίρνει πολλές από τις ολλανδικές αποικίες.
1815 Η Ολλανδία και το Βέλγιο γίνονται ένα ανεξάρτητο ενιαίο βασίλειο.
1830 Το Βέλγιο αποκόπτεται από την Ολλανδία.
1940-1945 Γερμανική κατοχή της Ολλανδίας κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.
1944 Η Ολλανδία, το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο υπογράφουν τη σύμβαση τελωνειακής ενώσεως «Μπενελούξ».
1957 Η Ολλανδία γίνεται μέλος της ΕΟΚ.
1980 Η βασίλισσα Τζουλιάνα παραιτείται του θρόνου υπέρ της κόρης της Βεατρίκης.

****ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ**

Netherlands - Embassy of Greece
Koninginnegracht 37, 2514 Ad Den Haag
Tel: 003170-3638700 , 3602880
Fax: 3563040
Telex: 0044-34112 Amgre NI
Cbl Ambassade Grece Lanhay

****ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΡΕΥΜΑ**

VOLTAGE 230

****ΔΙΑΦΟΡΑ ΩΡΑΣ : +3**

